

Under konstruktion:

tankar,

frågor, **KRAV**, ~~inre~~⁺ konflikter

sår, motsägelser

frustrationer,

oro, bekymmer och ~~brustna~~, ~~krossade~~ drömmar

Om nödvändigheten av kulturell omvandling (i odjurets mage aka fästningen Europa)

Inom det EU-finansierade projektet Cultural Transformation Movement Project², fick vi konstnärer/transformationsledare i Österrike, Belgien, Italien och spridda över Europa (som en följd av kriget invasionen i Ukraina) uppgiften att kollektivt skapa ett konstnärligt uttalande. Det vi delar här är ett ofärdigt, medvetet opolerat, växande pågående arbete som knyter an till de uråldriga framtidsvisionerna av kampen hos så kallade "underrepresenterade communities". I den vidare bemärkelsen fortsätter arbetet till en omvandling inom det kulturella området, och med det, bortom den ekosociala världen som helhet har uppnåtts.

Vi valde att skapa ett konstnärligt uttryck som kretsar kring frågor. Vi valde frågor eftersom vi inte blev ombudade att ställa dem.

Vi ställer frågor för att vi är trötta på att bara ge svar.

¹ Genom hela dokumentet följer vi med förändringskonstnären Dounia Mahammeds praxis att använda överstrykning som ett konceptuellt val.

² i Brunnenpassage: Araba Evelyn Johnston-Arthur
i VIERNULVIER: Dounia Mahammed och Mira Bryssinck

i ZO: Elie Laucher och Emanuele Arturo Miceli

i IZOLYATSIA: Ksenia Ulianova

Under ledning av Laura Camacho Salgado

Vi ställer frågor för att vi inte gillar svaren vi har fått.

Vi ställer frågor eftersom de konflikter och kriser vi upplever tvingar oss att tänka om. Vi ställer frågor eftersom de konflikter och kriser vi upplever tvingar oss att ifrågasätta våra antaganden och att anpassa oss på sätt som vi aldrig trodde var möjligt eller nödvändigt.

Vi ställer frågor eftersom varje enskild upplevelse, med sina unika utmaningar och lärdomar, bidrar till strukturen i vår gemensamma mänsklighet.

Vi ställer frågor eftersom genom denna process av "integration" och dialog föreställer vi oss en framtid som omfattar mångfald, hyllar olikheter och finner styrka i vår kollektiva mänsklighet.

Vi ställer frågor eftersom vi tror att kritiska frågor och ifrågasättanden är svårare att förvandla till en symbolisk uppvisning av mångfald.

Vi ställer frågor som ett sätt att ge betydelse och uttrycka det som vanligtvis förblir utsagt och ohört i uttalanden som dessa. Vi ställer frågor som ett sätt att bryta och ifrågasätta de konventionella formerna av uttalanden som dessa.

Vi ställer frågor för att öppna upp utrymmet även för saker vi inte är säkra på.

Vi ställer frågor för att våga gå djupare än en polerad yta.

Vi vågar ställa frågor som en transformativ praktik för att ifrågasätta hur och vad vi lär oss om oss själva, andra och den värld vi lever i.

Vi ställer frågor för att utöka vår fräckhet att föreställa oss en annan värld inifrån odjurets buk, inifrån fästningen Europas.

Vi ställer frågor för att skapa utrymme för sårbarheter, osäkerhet, tvivel, konflikter, kritik, drömmar, sår,

Vi ställer frågor för att vi insisterar

att sårbarheter, osäkerhet, tvivel, konflikter, kritik, drömmar, sår, inte ska raderas.

En polyfoni, Del ett: Refränger bakom vår text

Hur kan jag _____ ? Förenande frågor

Hur kan jag skriva ett konstnärligt uttalande som en undercover neurodiversifierad Svart förändringskonstnär inifrån odjurets mage aka. Europas fästning när man ska använda titeln på Olumide Popoolas dikt "*you can't breathe water*"³?

Hur kan jag skriva ett konstnärligt uttalande som en siciliansk pojke, från ett gammalt, traditionellt Sicilien, underutvecklat, för oförsonligt för att inse att det är sådant, göra mig till talesman för en generation av utstötta?

Hur kan jag skriva ett konstnärligt uttalande som en kvinnlig kulturutövare som navigerar mellan olika språk som har skapat hennes hem i gränserna för Europas fästning, som en kulturarbetare som försöker ta plats för att förstärka de röster som har tystats av ett patriarkalt och kolonialt system som mina förfäder har förstärkt?

Hur kan jag skriva ett konstnärligt uttalande som en queer feministisk konstnär av blandad etnicitet som bär på koloniala trauman mellan generationerna, inifrån odjurets mage? ~~Hur kan man inte vara utmattad, arbeta i rasistiska, sexistiska, klassicistiska, kapabla strukturer, möta system av förtryck dag för dag, bli förtrogna, tystas? Hur kan man inte använda varje ledig minut till att engagera sig som aktivist när ett folkmord pågår i Palestina?~~

Hur kan jag skriva ett konstnärligt uttalande som kvinnlig konstnär med funktionsnedsättning när den konstnärliga miljön ännu inte är medveten om förmågan i samhället och i konstfältet och fortfarande ser från en internaliserad kapitalistisk blick? Hur kan man inte bli indignerad över de många berättelserna om kollegor som arbetar i prekära förhållanden som konstnärer från underrepresenterade gemenskaper? Hur ska vi hitta och samskapa rätt miljöer för konstnärer vars karriärer är determinerade av liknande frågor?

Vad spelar det för roll vad det innebär att skriva ett konstnärligt uttalande som en ukrainsk konstnär i ett EU-projekt för kulturell omvandling samtidigt som man är på ett arméuppdrag?

Hur ska man vara i den här världen, när du är en ukrainsk konstnär i militärtjänst och har en intern konflikt som ifrågasätter lämpligheten av allt du har gjort tidigare?

³ <https://writersmosaic.org.uk/content/you-cant-breathe-water-olumide-popoola/>

En polyfoni, del två: Refränger bakom vår text Hur kan vi _____ ? Att uttrycka ett växande vi

Hur till

*skapa, bidra, hitta språk, otysta, avlära, omvandla
demontera, exponera, störa, visa sammanflätning, befria,
bry sig, uppmuntra, drömma, hoppas, läka, föreställa
sig, ta tid,
omfamna komplexitet, bli allierade och
flytta ihop?*

Hur kan vi tillsammans skapa ett konstnärligt uttalande inifrån fästningen Europa, aka odjurets mage, som inspirerar "att våga uppfinna framtiden."⁴?

Hur kan vi skapa ett konstnärligt uttalande på ett språk som alltid kommer att utesluta vissa?

Hur tar vi tid? Hur tar man tid i ett system styrt av produktionslogik? Hur tar man tid att skapa konst, att skapa konstnärliga uttalanden? Hur tar man tid att höra och lyssna på ohörda röster?

Hur kan vi bidra till att omvandla de våldsamma, glorifierade neo-koloniala strukturerna i fästningen Europa (inklusive "grön kolonialism"⁵), inifrån odjurets buk?

⁴ Thomas Sankara

⁵ Som Gunn-Britt Retter chef för enheten för arktisk och miljö, Samrådet säger: "Det gröna skiftet är inget annat än ett fortsatt uttag av resurser i samiska områden, vilket har varit tradition sedan de tidigaste mötena mellan kulturer. Skillnaden är att resursutnyttjandet har fått en fin färg, grön; vi kallar det "grön kolonisering." Vi koloniserades först av människor utanför våra länder, sedan koloniserades av själva klimatförändringen, drivna av människor utanför våra länder, och koloniseras nu en tredje gång av reaktioner på klimatförändringar.
Ser: <https://www.arctictoday.com/indigenous-cultures-must-not-be-forced-to-bear-the-brunt-of-global-climate-adaptation/>

Hur kan vi skapa konst som vågar förvandla nuvarande tider av krig, kriser, förtryckande eko-sociala omständigheter, status quo och strukturer i odjurets mage?

Hur gör vi för att undvika att romantisera krig och erkänna det som en hård verklighet?

Vad betyder det för oss som konstnärer att ha ett kollektivt ansvar inför aggression?

Hur kan vi bygga broar medan en gåtfull värld av ondska ritar om Europas nya gränser med bomber?

Hur kan vi störa Europas "minnesförlust av rasism"⁶ och bidra till dekoloniala minnesarkitekturer som är viktiga för de mångfacetterade motståndens rika historia?

Hur kan vi hitta språk som är läkande viktiga och som adresserar trauman mellan generationerna?

Hur kan vi anpassa oss efter krafterna av fred, förståelse och medkänsla?

Hur kan vi centrera kampen för de "osynliga", de papperslösa jordbruksarbetare inom EU, "jordens eländiga, kvar (...) i eländiga arbets- och levnadsförhållanden"⁷ för rätten att ens ha rättigheter?

Hur kan vi avslöja det systematiska hyckleriet i Europas fästning som bygger på exploateringen av de "osynliga fältarbetarna" för att få in frukt och grönsaker (ibland ekologiska) till stormarknader i EU?

Hur kan vi visa sammanflätningen av dessa kamper?

Hur kan vi (komma att) bli allierade? Vad behöver vi för att konsekvent avlära oss för att bygga hållbara allianser, dedikerade till kampen för global befrielse?

Hur kan vi vara medvetna och självkritiska? Hur kan vi stå ut för människor som systematiskt är frånvarande?

⁶ Fatima El-Tayeb.

⁷ Aboubakar Soumahoro

Hur kan vi förändra vår kollektiva förståelse genom anpassningsförmåga och motståndskraft?

Hur kan vi skapa ett befriande RUM för människor att mötas, tänka och förena? Och vilket typ av utrymme skulle det behöva vara?

Hur kan vi främja en gemenskap av tolerans och ömsesidig respekt?

Hur gör vi för att otysta berättelser som längtar och kämpar för att bli (på)minda och akut befrias?

Hur kan vi stödja och ansluta till varandras kamp?

Hur kan vi föreställa oss en framtid som omfattar mångfald, hyllar olikheter och finner styrka i vår kollektiva mänsklighet?

Hur kan vi lära oss att inte lämna någon ohörd/osedd?

Hur kan vi engagera oss i ~~att integrera~~ communities genom dialog om både nuvarande utmaningar och framtida ambitioner?

Hur kan vi lämna dörren öppen? Vissa perspektiv tas inte upp när inte alla är med.

Hur kan vi uppmuntra hållbara metoder för vård ?

Hur kan våra ansträngningar bli en investering i framtiden, som förespråkar en värld där förståelse och kärlek segrar över splittring och hat?

Hur kan vi anamma motstridiga behov?

Hur kan kulturutbyte spela en roll för att öppna samtal och överbrygga klyftor?

Hur kan vi bygga broar medan en gåtfull värld av ondska, som ritar om Europas nya gränser med bomber?

Hur kan vi avänja oss vid tanken på att det finns krig och bli en fästning av fred?

Hur kan vi anamma komplexitet och motsägelser?

Hur gör vi för att konsekvent avlära vad som står i vägen för oss att utöva djuplyssning?

Hur kan vi av/lära oss se och ta hand om varandras sår?

Hur kan vi "hjälpa" regeringar och intressenter att se vikten av kulturell omvandling?

Hur kan vi göra konstscenen och alla dess byggnader utrymmen och programmeringar mer tillgänglig?

Hur kan vi göra konstskolor och alla deras byggnader och program mer tillgängliga?

Hur kan vi demontera, adressera och motstå tokenism?

Hur kan vi befria oss från logiken bakom offerolympiaden för att avkolonisera solidariteten?

Hur kan vi fortsätta andas?

Hur kan vi få konstfältet att se att det är viktigt med olika röster på platser där beslut fattas?

Hur kan vi befria våra kroppar, våra sinnen, våra känslor?

Hur kan vi fortsätta att drömma, hoppas, föreställa, skapa?

Hur kan vi överleva, hålla oss vid liv, oskadda, oattackerade och säkra?

En polyfoni, del tre: Refränger bakom vår text Ett aldrig sinande krävande slut

Uppmaning att fråga. Uppmaning till handling för strukturella omvandlingar

Uppmaning till passivitet "Rest is Resistance"⁸

1. Vi ifrågasätter den fortfarande normaliserade koloniala kapitalistiska synen och exploaterande produktionssätt på intersektionella sätt.
2. Vi motsätter oss att bli symboliserade som nyliberal mångfaldsdekor eller alibi.
För att tala med Audre Lordes ord: "Vi är inte ett fantasifoster eller ett exotiskt svar på dina önskningar. Vi är inte någon knapp på fickan av dina längtan."
3. Vi kräver strukturell förändring och transformation.
4. Konst som "förvandlande" betyder något och centrerar ohörda röster.
5. Som betyder rösterna av de 22.822 migranter (minst)⁹ som har hittat sin obetydliga död sedan 2014 och ropar ut de underliggande våldsamma strukturerna i fästningen Europa
6. Konst som konsekvent är "medveten" om kropparna: våra kroppar och deras sammanlänkning som konstnärer, som människor och utanför. Därför är tillgänglighet och intersektionalitet en nödvändighet.
7. Konst som inte tröttnar på att sträva efter att vara, bli och öka medvetenheten om de mångfacetterade sammanhang, miljöer som vi lever och inte lever i och utanför
8. Vi efterlyser nödvändigheten av en kulturell omvandling. För att använda E. Janes ord: "*Vi är bortom att fråga om vi är i rummet. Vi är i rummet, Vi dör också i snabb takt och behöver en hållbar framtid. Vi behöver fler människor, vi behöver bättre miljöer, vi behöver ställen att gömma oss på, vi behöver utopiska krav, vi behöver kultur som älskar oss.*"¹⁰
9. Konst som transformerande ifrågasätter och är öppen för generativa ifrågasättanden.

⁸ Se: Rest is Resistance: A Manifesto av Tricia Hersey. Vila liv <https://www.youtube.com/watch?v=nENorI4rWeU>

⁹ Ser: <https://missingmigrants.iom.int/>

¹⁰ E. Jane i NOPE (ett manifest) <https://e-jane.info/Text>

**Konsten att ställa frågor.
En uppmaning till ifrågasättande. En öppen inbjudan.**

Vi ställer frågor, eftersom vi frågar oss själva, ensamma och kollektivt, och du läser dessa ord, vilka frågor behöver ställas för att bjuda in till kulturell omvandling inom fästningen Europa?

Vilka frågor längtar du efter att få?

(Vilka frågor är du trött på att få?)

Vilka frågor förblev smärtsamt oställda i frågorna du läser här?

Vi ställer frågor som ett sätt att bjuda in dig till den här kollektiva byggsidan genom att fråga:

Vad glömmet du och fortfarande längtar efter att bli ihågkommet?

Vilka frågor som du läser här resonerar hos dig och hur?

Vilka frågor som du läser här behöver ifrågasättas och hur?

Vilka frågor anser du fortfarande är akuta att ställa?

Vilka är dina frågor?

Vad ifrågasätter du?